

**OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ PENTRU ȘCOLI/SECȚII
CU PREDARE ÎN LIMBA MINORITĂȚILOR ȘI PENTRU ROMÂNII DIN DIASPORA**
**Secțiunea B Limba și literatura română pentru școli/secții cu predare în limbile altor
minorități și pentru românii din diaspora**
Etapa județeană/a sectoarelor municipiului București
14 martie 2025
Clasa a VIII-a

Varianta 2

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Timpul efectiv de lucru este de trei ore.**
- **Răspunsurile date nu vor avea titlu sau motto.**
- **Punctajul total este de 100 de puncte.**

Citește fiecare dintre textele date pentru a putea răspunde la cerințele formulate:

A.

Băiatul se numea Bănică, iar cățelul, pentru că fusese prins de două ori cu botul într-o cratiță, primise numele Tocănel.

Era februarie, ninsese o zi și o noapte – acum zăpezile acopereau geamul până la două palme distanță de marginea de sus și ei ședeau în odaie – Bănică în pat și Tocănel lângă ușă, vârat într-un ciorap de lână, căruia băiatul îi deșirase laba, transformându-l într-un costum pe care cățelul îl privea cu mândrie ori de câte ori ieșea afară, la aer. Soba frigea – ardeau în ea lemne de brad cu miros de cetină – și undeva, într-o spărtură a peretelui cânta un greier, parcă bătându-și joc de vântul care gonea pe sub streșini, răsucind zăpada și aruncând-o peste coama salcânilor.

– Tocănel, zise Bănică, ținând ochii închiși, moleșit de căldură, spune-i ticălosului ăluia să tacă!

– Eh, dac-aș știi unde e, făcu Tocănel.

O pasăre trecu pe lângă geam, atingându-l cu vârful aripii.

– Parc-a bătut cineva, spuse Tocănel. Cine-i?

– O vrabie. A trimis-o cocoșul de lemn de pe stâlpul porții. L-au îngropat zăpezile, îngheață.

– Și e prietenul nostru, spuse Tocănel. Astă- toamnă, când se culegeau viile, te-ai suit în spinarea lui și te-ai dus să culegi nuci din podgorie.

– Nu e chiar așa, răspuse Bănică, te-am mințit. M-am suit în spinarea lui și m-am dus în luncă, unde s-a întâlnit cu toți cocoșii din sat. Era lună plină și ei toți ședeau roată în jurul salcâmului unde – am stat noi o zi ca să prindem iepuri. Erau acolo și douăzeci de cocoși – puișori, iar cei bătrâni voiau să-i înveșe să zboare. Țștia micii sunt foarte proști, dau o dată din aripi și cad pe pământ. [...]. Jos, între niște tufe de cătină cocoșii bătrâni puseseră un castron cu grăunțe – și puii se căzneau să ajungă acolo și nu mai picau ca bolovanii.

– Dar la nori ai ajuns? Se interesă Tocănel.

– Nu s-a putut. Tot cerul era albastru și nu se vedea nicio urmă de nor. O să mă duc cu el sau cu albinele din livadă care au un coș mare pentru cules miere și câteodată iau și ele câte un băiat și-l poartă din floare în floare și-l duc până-n nori unde beau apă.

– N-o să te duci, pentru că și pe ele le-a astupat zăpada, spuse Tocănel. Nici eu, da, nici tu! [...].

– Până una- alta degeră cocoșul. Și nici albinele n-o duc mai bine. Ai vreo idee cum să le salvăm?

– Da, zise Bănică, intră sub pat și dă-mi roțile de la căruț. Tocănel se strecură sub pat și rostogoli roțile în mijlocul odăii.

– Apucă roțile. Eu ridic soba și tu fixezi roțile dedesubt. Așa, făcu el opintindu-se, ai grijă să nu-ți cadă vreun bob de jar în blană. Bănică ținu soba în brațe și Tocănel îi puse roțile. Când sfârșiră, băiatul era roșu de atâta chin, iar Tocănel se trase lângă perete și căscă gura ca prostul.

– Gata, spuse el, și împinse soba cu vâtraiul în tindă și de acolo în curte. Zăpezile înalte cât malul, întărite de ger și de vânt, începură să sfârșie și să se înmoaie.

De la livadă trecură pe la staul oilor și se îndreptară spre poartă. Din trupul cocoșului de lemn ieșea în lumină numai creasta. Băiatul îngenunche și răscoli jarul din vatră, iar valul de

căldură care se revărsă făcu să cadă gheața de pe stâlpi. Eliberat din strânsoare, cocoșul desfăcu aripile, le plesni puternic de trup și cântă cocoșește.

Cocoșule, pot să-ți spun o vorbă? Întrebă Bănică, dar cocoșul nu răspunse și el înțelese că acesta se ferea de Tocănel și se întoarse în odaie, ducând și soba cu el. Își desfăcu roțile și, obosit, se culcă. Târziu, când se trezi, Tocănel moțăia încă după ușă, iar când privi pe ferestră văzu că se luminase. Ninsese o ninsoare deasă, bătând în albastru. Sub perdeaua de fulgi văzu cărarea tăiată de el, către poartă, și cocoșul de lemn care se rotea într-un picior.

– Ehe, zise, ce o să mai zburăm noi doi când o ieși luna plină! Se ridică în coate și se răsti la cățel:

– Tocănel, trezește-te, trebuie să ieșim cu sania. Chiar acum! Să nu-i spui mamei c-am scos soba în ger. Dacă te prind că trâncănești, ai de-a face cu mine.

Fănuș Neagu, *Târziu, când zăpezile sunt albastre*

B.

Câinele este cel mai loial prieten al omului. Indiferent de rasa pe care o are, de mărime și aspect, câinele este cel mai iubit animal de companie din istoria omenirii. Aceștia ne-au învățat despre loialitate, dragoste, curaj, sacrificiu și încredere. Istoria a fost scrisă în povești frumoase despre prietenia dintre om și animal.

Că este cel mai bun prieten al omului, a fost dovedit de-a lungul a miilor de ani și nu putem omite nume grele din istorie, ale prietenilor noștri, care și-au riscat viața pentru a o salva pe a noastră.

Cunoscut astăzi ca fiind cel mai bun prieten al omului, câinele așa cum este cunoscut în prezent, a apărut pentru prima oară în Euroasia, în urmă cu aproximativ 13.000 de ani. Descendent al lupului cenușiu, câinele este probabil primul animal domesticit și folosit pentru vânatoare, muncă și companie din istoria omenirii. În Siberia și Belgia, au fost găsite rămășițe ale unor câini domesticiți cu aproximativ 33.000 de ani în urmă. Însă niciuna dintre aceste specii nu a supraviețuit după ultima glaciațiune.

Pentru cel mai bun prieten al omului, probabil cel mai cunoscut nume din istorie este Hachiko. Povestea lui **Hachiko** este arhicunoscută. Iubirea pe care acesta a avut-o pentru stăpânul lui l-a trecut pe micul patruped în istorie. În Japonia anilor 1925, profesorul Ueno Hidesaburo moare din cauza unei hemoragii cerebrale. În stația Shibuya, Hachiko îl așteaptă pe omul care l-a adoptat de când era un pui și care i-a oferit dragoste, însă acesta nu mai vine. Timp de zece ani, Hachiko a mers zi de zi în stație așteptându-l. Anii au trecut iar Hachiko moare de bătrânețe pe 8 martie 1935. O poveste tristă dar care ne învață și acum după mai bine de 80 de ani despre iubire și devotament.

Nu trebuie uitate nici poveștile câinilor fără stăpân care au salvat de nenumărate ori viața oamenilor. În Oman, Argentina, România, Thailanda și în multe alte locuri de-a lungul globului, au existat cazuri în care câinii fără stăpân au salvat de la moarte nou-născuți, abandonăți sau în pericol.

Cel mai bun prieten al omului | Povești despre iubire, curaj și devotament,
<https://cluj.com/articole/cel-mai-bun-prieten-al-omului/>

SUBIECTUL I

30 de puncte

Scrie pe foaia de concurs numărul cerinței și litera corespunzătoare răspunsului corect:

1. Există diftong în toate cuvintele din seria:

- „băiatul”, „ședeau”, „toamnă”.
- „miere”, „livadă”, „oilor”.
- „peretelui”, „vedea”, „strânsoare”.
- „ciorap”, „zăpada”, „cocoșul”.

2 puncte

2. S-au format prin derivare toate cuvintele din seria:

- „douăzeci”, „februarie”.

- b) „câteodată”, „vătraiul”.
c) „revarsă”, „perete”.
d) „îngropat”, „desfăcu”.

2 puncte

3. Există o relație de antonimie în secvențele din seria:

- a) „Mai zburăm noi doi când o ieși luna plină”, „Luna asta e călduroasă”.
b) „Tot cerul era albastru”, „Am spart vasul de albastru al bunicii”.
c) „Își desfăcu roțile, și, obosit, se culcă”, „Târziu, când se trezi, Tocănel moțăia încă”.
d) „Marte poartă numele zeului roman”, „Băiatul este român”.

2 puncte

Scrie pe foaia de concurs răspunsurile la cerințele de mai jos:

4. Menționează valoarea morfologică a fiecărui cuvânt subliniat în secvențele:

„Bănică în pat și Tocănel lângă ușă”, „Era lună plină”, „Cocoșii bătrâni puseseră un castron”, „Tocănel, trezește-te”.

4 puncte

5. Alcătuieste un enunț în care substantivul din secvența „Băiatul îngenunche” să fie utilizat în cazul genitiv, articulat cu articol hotărât, păstrând numărul.

4

puncte

6. Pecizează numărul de propoziții din enunțul: „Când sfârșiră, băiatul era roșu de atâta chin, iar Tocănel se trase lângă perete și căscă gura ca prostul.

4 puncte

7. Notează funcția sintactică pentru cuvintele subliniate în secvențele: „cățelul îl privea cu mândrie”, „Spune-i ticălosului ăluia”, „Tot cerul era albastru”.

6 puncte

8. Rescrie corect mesajul referitor la o aventură, iarna, pe uliță: „Am vrut să ies la joacă pe ulițele acoperită de zăpadă. Bunica ma sfătuit să i-au haine groase, dar nu am ascultat vorbele care mi le-a spus. Trăiam decât o aventură foarte magnifică.”

6 puncte

SUBIECTUL al II-lea

50 de puncte

A. ÎNȚELEGEREA TEXTULUI

Scrie pe foaia de concurs, în enunțuri, răspunsurile pentru cerințele de mai jos:

1. Precizează la ce se referă „primul animal domesticit”, valorificând informații din textul B.

4 puncte

2. Menționează două perspective ale personajelor Bănică, respectiv Tocănel, cu privire la posibila aventură a zborului, din textul A, pe care le vei susține cu exemple din text.

6 puncte

3. Menționează un element de conținut comun celor două texte-suport, valorificând câte o secvență din fiecare text.

6 puncte

4. Care dintre cele două tipuri de câini, (cu stăpân sau fără stăpân), la care se face referire în textul B, consideri că sunt mai potriviți, pentru a acționa în sprijinul oamenilor, în situațiile prezentate în textul B. Motivează-ți alegerea.

6 puncte

5. Care este opinia ta despre comportamentul lui Bănică, în acea zi de februarie? Justifică-ți răspunsul, în 60-80 de cuvinte, valorificând textul A.

8 puncte

Notă! Răspunsurile vor fi redactate în enunțuri, cu respectarea normelor de exprimare, de ortografie și de punctuație.

B. SCRIERE CREATIVĂ

Redactează o compunere de 150 – 200 de cuvinte, în care să relatezi o posibilă continuare a textului A.

În redactarea răspunsului tău, vei avea în vedere:

- respectarea succesiunii logice a evenimentelor, în concordanță cu cerința dată;
- integrarea unei secvențe dialogate de patru – șase replici;
- să valorifici două informații din textul dat;
- originalitatea în prezentarea conținutului de idei al compunerii.

Vei primi 14 de puncte pentru conținutul compunerii și 6 puncte pentru redactare.

Pentru redactarea textului se acordă 6 puncte (registru de comunicare, stilul și vocabularul adecvate – 1 p.; coerența textului – 1 p.; ortografie – 2 p.; punctuație – 1 p.; așezarea în pagină și lizibilitatea – 1 p.) **Notă!** Punctajul pentru redactare se acordă doar dacă textul are numărul minim de cuvinte indicat și dezvoltă subiectul propus. Compunerea nu va avea titlu sau motto. Respectarea, în lucrare, a ordinii cerințelor nu este obligatorie.

SUBIECTUL al III-lea

20 de puncte

C.

Dintotdeauna m-am simțit aproape om. Am știut mereu că sunt diferit de ceilalți câini. Sigur, trăiesc într-un trup de patruped, dar asta-i doar învelișul. Important e ce se află înăuntru. Sufletul. Și sufletul meu e foarte uman.

Ușa se deschide și aud chemarea familiară:

– Hei, Zoo!

De obicei nu rezist, fac abstracție de durere și mă adun pe picioare. Apoi dau din coadă. Îmi lipesc botul de picioarele lui. Îmi trebuie o voință de om ca să mă abțin să fac asta acum, dar reușesc. Nu mă ridic. Joc teatru.

– Enzo?

Îi aud pașii și-i simt îngrijorarea în glas. Mă găsește și se uită în jos la mine. Îmi salt capul și dau fără vlagă din coadă, lovind cu ea podeaua. Îmi fac rolul. El clatină din cap și își trece o mână prin blana mea. Lasă jos sacoșa de cumpărături, în care se află cina lui. Simt prin plastic mirosul de pui la rotisor. În noaptea asta o să mănânce friptură și salată verde.

– Of, Enz! Zice el.

Întinde mâna spre mine, se ghemuiește alături și mă mângâie pe cap ca de obicei, de-a lungul cutelor din spatele urechilor.

– Ce s-a întâmplat, băiete? Mă întrebă el.

Gesturile mele nu-l pot lămuri.

– Poți să te ridici?

Încerc și alunec. Inima îmi zvâcnește și o ia la goană, pentru că nu, nu pot să mă ridic. Intru în panică. Eu doar mi-am propus să mă prefac, dar văd că realmente nu mă pot ridica. Of! Viața imită arta.

– Ușurel, băiete, zice el, mângâindu-mă apăsător pe piept ca să mă liniștesc. Te ajut eu. Mă săltă fără efort, mă cuprinde în brațe și mirosul îmi spune cum i-a fost ziua. Pot adulmeca tot ce-a făcut. De exemplu, munca lui la service-ul auto, unde stă toată ziua la recepție. Se poartă drăguț cu clienții care țipă la el pentru că BMW-urile nu le merg cum trebuie [...].

N-am vrut să se simtă prost din pricina mea. Am dorit doar să vadă ce e evident. Anume că-i mai bine să mă lase să mă duc. A trecut prin atâtea greutăți și, în sfârșit, a scăpat de ele. Nu trebuie să mai stărui și eu în preajma lui doar așa, ca să aibă de ce să-și facă griji. Trebuie să-i dau acea libertate necesară ca să poată străluci. Pentru că e strălucit! Radiază. [...]. Dar nu pot lăsa sentimentele astea să se pună în calea marelui meu plan. După aceea, Denny va fi liber să-și vadă de viața lui, iar eu o să revin pe pământ într-o formă nouă, umană. Și când o să mă întorc, o să-l gădesc, o să-i strâng mâna și o să-i spun cât de talentat este. Dar nimeni nu vede asta pentru că el e plin de responsabilități. O are pe fiica sa, Zoe, a avut-o pe soția lui, Eve, care a fost bolnavă și a murit, și mă are pe mine. Și trăiește în Seattle, când de fapt ar trebui să locuiască altundeva. [...].

Părăsim apartamentul. Bate vântul, iar noaptea e proaspătă, răcoroasă și senină. Mergem numai până la capătul străzii și îndărăt, pentru că mă dor șalele și Denny își dă seama de treaba asta. Denny știe. Când revenim, îmi dă biscuiții de dinainte de somn. El ia telefonul și formează un număr. [...].

– Mike, poți să-mi ții locul mâine? Trebuie să-l duc din nou pe Enzo la veterinar.

Gart Stein, *Pilotând în ploaie*

Prezintă, într-un text de minimum 150 de cuvinte modul în care este surprinsă relația dintre om și animal, în textele A și C, selectate din zone culturale diferite.

În redactarea textului, vei avea în vedere:

- evidențierea unui aspect comun al modului în care este surprinsă relația dintre om și animal, în textul A și în textul C;
- evidențierea unui aspect diferit al modului în care este prezentată surprinsă relația dintre om și animal, în textul A și în textul C;
- exemplificarea adecvată a aspectului comun;
- exemplificarea adecvată a aspectului diferit;
- valorificarea experienței de viață/de lectură.

Vei primi 14 de puncte pentru conținutul compunerii și 6 puncte pentru redactare.

Pentru redactarea textului se acordă 6 puncte (registru de comunicare, stilul și vocabularul adecvate – 1 p.; coerența textului – 1 p.; ortografie – 2 p.; punctuație – 1 p.; așezarea în pagină și lizibilitatea – 1 p.)

Notă

Punctajul pentru redactare se acordă doar dacă textul are numărul minim de cuvinte indicat și dezvoltă subiectul propus. Compunerea nu va avea titlu sau motto.

Respectarea, în lucrare, a ordinii cerințelor nu este obligatorie.